

Arrest

nr. 299 345 van 22 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken, te behoren tot de etnie Mandinka en Moslim te zijn. U bent geboren op [...] november 1986 te Brikama (Missira) stad, Kombo Central, West Coast Region. U deed uw "Primary School" en "Upper Basic School" in Brikama, u volgde uw "High School" in Banjul – waar u soms bij een familievriend genaamd O.D. verbleef -, waarna u twee jaar "Community Health Nursing (CHN)" in Mansa Konko stad (Lower River Region) – u woonde toen dichtbij in het dorpje Pakalinding - en drie jaar het "Banjul Registered Nursing Program (RN)" – u sliep er soms in het schoolgebouw en u keerde soms naar Brikama terug – volgde.

U werkte ondertussen ook tijdens het weekend in de “Masters Health Care” in Brikama en tijdens de week deeltijds in het “Royal Victoria Hospital” in Banjul, dit was van 2011 tot 2015. Nadat u in december 2015 uw diploma voor “Registered Nursing” (RN) had behaald, werkte u een zestal maanden afwisselend in de “Jabar Drugstore” te Brikama en in de “L.E. Pharmacy” te Sanyang, om vervolgens een tijdje permanent in Sanyang (Kombo Zuid, West Coast Region) te hebben gewerkt, u had er tevens uw eigen huurhuis.

U vroeg in Dakar – met hulp van een zekere A.B. - een Belgisch visum aan. U vertrok op 14 april 2017 uit Gambia, u kwam met het vliegtuig in België aan. U diende op 24 mei 2017 alhier een eerste asielaanvraag in, deze werd op 09 november 2017 door het Commissariaat-generaal afgesloten met de beslissing “Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, aan u de volgende dag betekend. U diende op 13 december 2017 een beroep hiertegen in, op 16 april 2018 werd dit beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen.

U diende op 07 november 2019 uw tweede asielaanvraag in, op 06 mei 2020 nam het CGVS de beslissing “nietontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, aan u de volgende dag betekend. U diende op 20 mei 2020 een beroep in bij de RvV, op 29 oktober 2020 werd dit beroep verworpen.

U diende op 24 december 2021 uw derde asielaanvraag in, op 30 mei 2022 werd dit verzoek door het CGVS afgesloten met de beslissing “Beëindiging van de behandeling van het verzoek”, aan u de volgende dag betekend, dit gezien u geen gevolg had gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 06 mei 2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud.

U diende op 24 juni 2022 uw vierde en onderhavige asielaanvraag in. U haalde aan biseksueel te zijn. U stelde een relatie met een man, genaamd M. R. S. M. (cfr. M.) (bijnaam Mi.), alhier te hebben gehad, meer bepaald sedert mei 2021 tot 06 februari 2022. Uw oom B. M. (vaderskant, zie opmerkingen notities infra) kwam u in juni 2021 hier bezoeken. Op een bepaald moment belde u met O. (een familielid moederskant), hij wou met uw oom B. praten, waarop u uw telefoon aan uw oom gaf. U viel op een bepaald moment in slaap, uw oom ontdekte ondertussen berichten en foto's - met uw toenmalige vriend M. -, uw familie te Gambia werd door deze oom op de hoogte gebracht, u vreest dan ook bij een terugkeer naar Gambia door uw familie (nonkel B., Mo., F., O. en andere familieleden van de familie compound) – en de buurtbewoners - te worden gedood.

U legt ter staving van onderhavige aanvraag volgende documenten neer: een brief van uw broer A.M., whatsapp berichten tussen u en uw voormalige partner M. R. S. M. (cfr. M.) (bijnaam Mi.), een foto van uzelf met uw voormalige partner, een brief van uw voormalige partner d.d. 29 november 2021 en zijn identiteitskaart en een DHL-enveloppe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U stelde tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 28 juli 2022 dat u veel last van hoofdpijn zou hebben, u zou ook veel stress hebben, u zou hiervoor naar de dokter zijn gegaan maar die zou u niets hebben weten te zeggen, ook de voorgeschreven medicatie zou niet altijd helpen (zie “verklaring volgend verzoek” DVZ d.d. 28 juli 2022 vraag 13). U tijdens uw onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 27 september 2022 gevraagd hoe het met u zou gaan, stelde u “Ik ben ok” (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 27 september 2022 p. 2, hierna genoemd cgvs p. 2). U gevraagd of u de vorige nacht goed zou hebben geslapen, gaf u het volgende aan: “Ja. Vz lacht. Ik sliep niet goed vorige nacht, ik was wakker om 3u, 3u15 zoiets, dus ik kon niet meer slapen, ik bleef draaien en draaien tot 5u ofzo, 5u25 ofzo, dan terug wakker, dan moest ik me voorbereiden voor hier, was bijna te laat dus mijn vriend moest me wakker maken of ik ging te laat zijn” (cgvs p. 2). Vervolgens gepolst naar uw hoofdpijn/ migraine, angsten en stress, zei u: “Soms heb ik nog hoofdpijn, het is niet beter, sommige voedsel en drank, voedsel te veel vet, of te veel suiker, dan heb ik een probleem met mijn hoofd” (cgvs p. 2). U zou verder nog medicatie nemen, u zou niet weten wat u precies zou nemen, u zou wel ook brüfen tegen de pijn nemen, de andere medicatie zou ervoor zorgen dat u in slaap zou vallen, dit zou u evenwel niet altijd nemen (cgvs p. 2). Er werd u toen uitgelegd dat, indien u tijdens het interview last zou ondervinden, u dit zeker zou mogen aangeven, dan zou de Protection Officer er zeker rekening mee houden en eventueel een pauze inlassen, waar u bevestigend op antwoordde (cgvs p. 2).

Ook na de pauze werd er u gevraagd of u klaar zou zijn om verder te gaan, u antwoordde toen bevestigend, uw hoofdpijn zou altijd wel aanwezig zijn maar het zou "ok" zijn geweest, het zou niet erger zijn geworden tijdens het interview (cgvs p. 18).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken en verklaringen aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot uw beweerde biseksuele geaardheid moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen in Gambia omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Gambia. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier echter volstrekt niet overtuigd dat u biseksueel/homoseksueel bent. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel/ homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn biseksualiteit/homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. U maakte het evenwel niet aannemelijk als biseksuele/homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Gambiaanse geleefd te hebben en er uw biseksuele/homoseksuele geaardheid te hebben beleefd.

Er kan vooreerst worden opgemerkt dat uit uw eigen verklaringen blijkt dat u, hoewel u aangeeft biseksueel geaard te zijn, eigenlijk zelf niet zou weten of u zich eerder als biseksueel of als homoseksueel zou identificeren. Zo gaf u aan dat biseksualiteit voor u aantrekking tegenover beide geslachten, mannelijk en vrouwelijk, zou betekenen (cgvs p. 29). U gevraagd of u zich meer tot mannen of vrouwen aangetrokken zou voelen of dit hetzelfde zou zijn voor u, stelde u dan weer meer tot mannen aangetrokken te zijn, immers indien u een relatie met een man zou hebben, zou de duur ervan langer kunnen zijn dan bij een relatie met een vrouwelijke partner, tevens zou u zich bij een man meer comfortabel voelen dan bij een vrouw (cgvs p. 29). U vervolgde: "Ja mijn relaties zijn langer, één maand of twee maanden met een vrouw en het is gedaan. Een man kan zes maanden zijn of meer" (cgvs p. 29). **Hij lijkt evenwel reeds ten zeerste bevreemdend dat u zou pretenderen louter meer tot mannen aangetrokken te zijn dan tot vrouwen gezien uw relaties met mannen langer zouden duren dan met vrouwen en u dit als (enige) "criterium" zou hanteren.** U gevraagd hoe u dan zeker zou zijn biseksueel en niet homoseksueel te zijn, stelde u dat het een beetje verwarrend zou zijn, soms zou u dat gevoel hebben, of u niet eerder homo zou zijn, u zou het uzelf blijven vragen, het zou dan ook tijd nodig hebben, tot u zeker zou kunnen zijn wie u zou zijn (cgvs p. 31). Gepolst of u dan niet zeker zou zijn effectief biseksueel te zijn, gaf u het volgende aan: "Ik ben zeker dat ik bi ben, maar of ik dominant homo ben, dat gaat even duren, enkele relaties nemen. Een partner is iemand die vrede geeft in mijn leven, niet op mijn nek zit, ik prefereer een man, maar ik moet zeker zijn eerst. Misschien ben ik een homo in de ontkenning, maar ik moet eerst zeker zijn, kan niet zomaar ergens inspringen" (cgvs p. 32). **Het is dan ook bevreemdend dat u enerzijds zou stellen zeker te zijn biseksueel te zijn en aldus tot zowel mannen als vrouwen aangetrokken te zijn, om dan weer anderzijds aan te geven meer tot mannen aangetrokken te zijn en u af te vragen of u niet eerder (dominant) homo zou zijn (gezien uw relaties met mannen langer zouden duren) en mogelijks een homo in de ontkenning te zijn. Hieruit blijkt dan ook dat u eigenlijk zelf niet zou weten of u zichzelf eerder als biseksueel of als homoseksueel zou identificeren.**

Verder blijkt u tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd – voor wat betreft uw beweerde (seksuele) contacten/relaties met vrouwen – te Gambia, dit doorheen uw verscheidene asielpcedures. Zo gaf u voor het CGVS d.d. 27 september 2022 aan minder contact met vrouwen te hebben gehad in uw land, u zou immers niet hebben geweten hoe uw gevoelens zouden zijn, tevens zou u niet buiten zijn mogen gaan van uw vader, u zou enkel van school, “Dara”, naar huis zijn gegaan (met de bus) (cgvs p. 30). Er kan in dit kader worden benadrukt dat u zelf vervolgens hebt aangegeven in Gambia gehuwd te zijn geweest met Mevrouw J.S., van 2012 tot 2020 - uw moeder zou dit huwelijk hebben gearrangeerd – en met haar twee kinderen te hebben gekregen (cgvs p. 22-23), tevens zou u in uw land nog geïnteresseerd zijn geweest in een vrouw genaamd M.B. (cgvs p. 30-31) en zou u nog een vriendin genaamd Ma.Ba. te Gambia hebben gehad (cgvs p. 30). **Dit wijst aldus allesbehalve op minder contacten met vrouwen in uw herkomstland.** U gaf tijdens uw onderhoud voor het CGVS d.d. 27 september 2022 aan dat Ma. leuk zou zijn geweest, goed zou hebben kunnen koken doch het niet uw ding zou zijn geweest (cgvs p. 35). Zij zou dan ook gewoon een vriendin zijn geweest en niet meer dan dat, een vriendin zou voor u iemand zijn waarmee u geen seks zou hebben, gewoon iemand leuk en zorgzaam, een relatie zou anders zijn, de grens zou seks betreffen (cgvs p. 35). U zou met Ma. dan ook geen seks hebben gehad, het zou gewoon een vriendin hebben betroffen, ze zou hebben gekookt en uw kleding hebben gekuist, u zou geen gevoel hebben gehad om seks met haar te hebben (cgvs p. 35). **Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag Ma.Ba. ook zou hebben vermeld, doch u haar toen wel degelijk meermaals als uw ‘girlfriend’ zou hebben benoemd, een vrouw die u overigens zelf als ‘girlfriend’ zou hebben gekozen. Het lijkt er dan ook op dat u voor het CGVS d.d. 27 september 2022 en in het kader van onderhavige aanvraag bepaalde relaties – door uzelf aangegaan te Gambia - met vrouwelijke partijen zou trachten te minimaliseren, zodoende uw voorgehouden contacten/relaties met mannen eerder op de voorgrond te kunnen laten treden.**

Er kan verder –en niet in het minst- worden opgemerkt dat het ten zeerste opvallend lijkt dat u pas in het kader van uw onderhavige – en aldus uw vierde – asielaanvraag alhier voor het allereerst uw biseksuele/homoseksuele geaardheid kenbaar zou hebben weten te maken. In het kader van uw eerste asielaanvraag stelde u immers in het jaar 2012 (cfr. 13 mei 2012, zie cgvs p. 22) door uw moeder gedwongen te hebben moeten huwen met J.S. (cgvs p. 22), jullie zouden samen een zoon K. en een dochter A.S. hebben gekregen. U zou sedert 2020 ongeveer van haar zijn gescheiden (cgvs p. 23). **Hoewel u voor het CGVS d.d. 27 september 2022 – in het kader van uw vierde asielaanvraag aangaf dat u toen niet klaar zou zijn geweest om te huwen omdat u een andere levensstijl zou hebben gehad – u zou immers biseksueel zijn -, is het opmerkelijk dat u hier in het kader van uw eerste asielaanvraag met geen enkel woord over zou hebben gerept. Meer nog, u gaf toen – in het kader van uw eerste asielaanvraag - aan dat uw moeder dit huwelijk met J.S. zou hebben geregeld/gearrangeerd voor u, u van uw vrouw zou hebben gehouden en kinderen met haar zou hebben gehad (cfr. K.L.M. en A.L.M., cgvs p. 26), en u toen ook een ‘girlfriend’ zou hebben gehad, een meisje dewelke u zelf zou hebben gekozen, luisterend naar de naam Ma.Ba. (zie supra) (cgvs p. 20 en 23). U wist toen overigens verder met geen enkel woord te reppen over uw beweerde lange homoseksuele relatie – en de daaropvolgende voorgehouden vervolgingsfeiten te Gambia – met D. (zie infra voor de bespreking hiervan).** U stelde verder in het kader van uw eerste asielaanvraag dat in september 2016 uw neef A.M. zou zijn overleden, uw oom F.M. (cfr. de broer van uw vader) zou vervolgens hebben gewild dat u met de weduwe – M.S. – zou huwen. Gezien u nooit hulp van uw familieleden zou hebben gekregen – dit na het overlijden van uw vader in 2000 - en u zich vragen zou hebben gesteld bij het overlijden van uw neef A., zou u niet hebben willen huwen met M.S.. **Ook hier heeft u aldus nagelaten uw voorgehouden seksuele oriëntatie te vernoemen, dit in het kader van uw mogelijke nakende gedwongen huwelijk met M.S..** Er zou toen nog zijn gesteld dat de hulp van marabouts – uw oom zou zelf een marabou zijn geweest– en orakels zouden worden ingeroepen. Op een dag in februari zou u, onderweg met uw moto, een druk op uw borst hebben gevoeld, u zou er sindsdien van overtuigd zijn geweest dat uw oom u zou hebben behekst, tevens zou u vanaf dan problemen aan uw hart, keel en hoofd hebben gekregen. U zou verder in uw apotheek in Sanyang nog een klant genaamd Sa. hebben gehad, zij zou bij u zijn gekomen voor de behandeling van seksueel overdraagbare aandoeningen en om contraceptie te verkrijgen. U zou begin 2016 bij haar thuis in Wassadou, Foni-district, zijn gegaan en u zou hebben gevoeld dat haar man Mo.B. u vijandig zou zijn gezind. Op 14 april 2017 zou u in een ambush zijn mee genomen tussen Wassadou en Chabai, dit door Mo.B. en drie andere mannen en een vrouw, u zou zijn beschuldigd samen te werken met Sa. door haar contraceptiva te geven. U zou zijn meegenomen naar hun basis over de grens, in de Senegalese regio Casamance, u zou er te horen hebben gekregen dat ze deel zouden uitmaken van de MDFC-rebellen. U zou er 24 uur lang opgesloten en mishandeld zijn geweest, waarna de vrouw u uiteindelijk vrij zou hebben gelaten.

Tijdens uw tweede asielaanvraag zou u dan weer hebben gesteld dat u - verpleger en apotheker zijnde – op 27 februari 2017 een abortus zou hebben uitgevoerd bij Mevrouw Sa.G. afkomstig uit Fonni Wassadou, dit zonder toestemming van haar echtgenoot Dhr. Mu.B.. Sa. zou ten gevolge van deze abortus zijn overleden. Uw derde asielaanvraag werd ten slotte door het CGVS afgesloten met de beslissing “Beëindiging van de behandeling van het verzoek”, aan u de volgende dag betekend, dit gezien u geen gevolg had gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 06 mei 2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud. **Tijdens uw vierde en onderhavige asielaanvraag d.d. 24 juni 2022 – en aldus maar liefst vijf jaar na uw eerste asielaanvraag d.d. 24 mei 2017 en na reeds eerder drie weigeringsbeslissingen door de Belgische asielinstanties te hebben ontvangen-, stelde u plots biseksueel/homoseksueel geaard te zijn. Dat u uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit pas in het kader van uw vierde asielaanvraag heeft aangehaald, is des te frappanter gezien onderstaande opmerkingen.** U gaf aan dat uw allereerste seksueel contact met een man zou zijn geweest, dit zou zich in Gambia met een zekere D. – door u bestempeld als uw neef moederskant, u zou soms evenwel ook naar hem als “uw broer” verwijzen, deze jongeman zou bij uw familie hebben ingewoond - hebben afgespeeld, u zou toen 13-14 jaar oud zijn geweest (cgvs p. 10 en 12 en 29). U verduidelijkte verder dat uw eerste seksuele contact met D. zich in 1999 – cfr. toen u aldus 13 jaar oud zou zijn geweest -, zou hebben afgespeeld (cgvs p. 30). U zou immers met D. samen een douche zijn beginnen nemen in die periode, waardoor jullie elkaars lichaam zouden hebben kunnen bekijken en met elkaars genitaliën zouden zijn beginnen spelen (cgvs p. 30). Toen jullie op een dag van de bus zouden zijn afgestapt en het aan het regenen zou zijn geweest, zouden jullie buiten de familiewoning in het donker met elkaar zijn beginnen spelen, waarna jullie dit in de badkamer verder zouden hebben gezet en voor het eerst seks met elkaar zouden hebben gehad (cgvs p. 30). U zou evenwel daarvoor reeds tot mannen aangetrokken zijn geweest, u zou ongeveer 12 jaar oud zijn geweest, toen u deze aantrekking jegens mannen zou zijn beginnen voelen: “Dat was toen ik jong was, ik kan 12 jaar ofzo geweest zijn, toen we aan de vijver waren, ik zie mannen, met een goede kont, als ik hen zie, ik voelde attractie jegens hen, dat begon al vroeger. D. was ook zo, de manier dat hij wandelt, als je zijn kont ziet, dat vind ik leuk. D. praat ook zoals een vrouw, wandelt zoals een vrouw, dus. Als ik voor hem andere jongens zag zoals hem, was ik aangetrokken tot hen” (cgvs p. 29). **Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u reeds rond uw twaalfjarige leeftijd te Gambia tot mannen aangetrokken zou zijn geweest en u al rond uw dertienjarige leeftijd te Gambia een eerste maal seksueel contact met een man – namelijk D. – zou hebben gehad. In dit opzicht is het dan ook reeds opmerkelijk dat u pas vijf jaar na uw aankomst alhier (cfr. u zou op 30-jarige leeftijd hier in 2017 zijn aangekomen) – en na reeds drie asielaanvragen te hebben ingediend – in het kader van uw vierde asielaanvraag uw voorgehouden biseksualiteit/homoseksualiteit zou weten te onthullen. Het laattijdig onthullen van uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit is des te frappanter gezien de door u aangehaalde persoonlijke gevoelens die met deze ontdekking en de aanvaarding ervan in Gambia zouden zijn gepaard gegaan en de impact die deze op u als persoon zouden hebben gehad.** Zo gaf u aan u, bij het besef aangetrokken te zijn tot mannen, droevig te hebben gevoeld, u zou dan ook wensen dat het niet zou zijn gebeurd (cgvs p. 32). Immers uw religie zou homoseksualiteit/biseksualiteit niet leuk vinden, u zou zich er dan ook droevig bij hebben gevoeld dat uw religie – de Dara en de Surra in de Koran – tegen homoseksualiteit zou zijn (cgvs p. 32). Ook de “society” zou tegen dergelijke seksuele geaardheid zijn, bij een betrapping zou u worden gedood of serieus worden geslagen, niemand binnen de “society” zou trots op u zijn, u zou ook als het zwarte schaap binnen de familie worden aanzien (cgvs p. 32). U vervolgde dat de droefheid zou hebben gedomineerd en dit alle positieve stemming weg zou hebben genomen (cgvs p. 32). U voegde nog toe op voorhand te hebben geweten dat uw familie – voornamelijk uw vader - homoseksualiteit zou hebben gehaat, bij een betrapping zou u dan ook niet meer bij hen kunnen gaan, ook zou u kunnen worden gedood of serieus worden geslagen, tevens zou u dan geen passende begrafenis krijgen en zou u niet naar het paradijs gaan (cgvs p. 32-33). U nogmaals gevraagd hoe u zich zou hebben gevoeld, gegeven de homofobe maatschappij in Gambia, wat u zou hebben gedacht toen u zou hebben beseft biseksueel/homoseksueel te zijn, stelde u: “Mijn verstand, wat er door mijn verstand ging, droevig, bezorgd, ik voelde dat het leven niet veilig was, als ze me vinden ze gaan me doden of serieus slaan. Ik voel dat, de passie was zo sterk ervoor, ik kon het niet achter mij laten, ik werd wat geïsoleerd persoon, ik was ervoor al zo, maar het was meer. Het was zo gek” (cgvs p. 33). U legde nog uit dat u met geïsoleerd zou hebben bedoeld “tot zichzelf”, u zou zich niet meer hebben willen associëren met mensen, u zou zichzelf hebben willen beschermen, zodat mensen het niet over u zouden weten en er niet over zouden gaan praten met anderen (cgvs p. 33). U gevraagd of u het moeilijk zou hebben gehad om voor uzelf te aanvaarden op mannen te vallen, stelde u het volgende: “Ja ik vond het moeilijk om het te aanvaarden, het duurt een tijd voordat je het kan volledig erkennen. Soms ik neem een lange break, ertegen vechten, zodat god me kan helpen, maar het werkte niet, hielp me niet. Je bidt, slechte attitude en het moet weggaan, maar zelfs 40 dagen, de gevoelens kwamen terug, ik stopte” (cgvs p. 34).

U vervolgde dat u zou hebben getracht te bidden en vasten van de ochtend tot de namiddag doch dit niet zou hebben geholpen, u zou ook hebben geprobeerd veel boeken te lezen – dit ter afleiding - en geen (seksueel) contact meer te hebben – gedurende drie tot vijf maanden -, doch dit alles zou niet hebben geholpen (cgvs p. 34). **Dat uw beweerde ontdekking van uw eigen biseksualiteit/homoseksualiteit te Gambia uw positieve stemming zou hebben weggenomen en voornamelijk de droefheid nog zou hebben gedomineerd, u bezorgd zou zijn geweest en u zou hebben gevoeld dat het leven er niet veilig zou zijn geweest, dit ondermeer gezien uw religie zich hierover negatief zou uitlaten en ook uw familie en de “society” ertegen zouden zijn gekant, waardoor u het risico zou hebben gelopen te worden geslagen of zelfs te worden gedood (na een betrapping), u een eerder wat geïsoleerd persoon zou zijn geworden, en u het heel moeilijk zou hebben gehad voor uzelf om uw seksuele geaardheid te aanvaarden en u ertegen zou hebben trachten te vechten, wat aldus een grote impact op uw dagdagelijkse leven in Gambia zou hebben moeten uitgemaakt, maakt het dan ook des te bevreemdend dat u pas tijdens uw vierde asielaanvraag alhier – en vijf jaar na uw aankomst te België - uw voorgehouden biseksualiteit kenbaar zou hebben weten te maken.**

Dat enerzijds uit uw verklaringen zou blijken dat de ontdekking en de aanvaarding van uw beweerde biseksuele/homoseksuele geaardheid in Gambia – reeds op uw twaalf-dertienjarige leeftijd – dergelijke grote impact op uw dagdagelijkse leven aldaar zouden hebben gekend, doch u dan weer anderzijds tijdens uw eerste drie asielaanvragen en gedurende een vijftal jaren met geen enkel woord over uw beweerde seksuele geaardheid zou hebben gerept bij de Belgische asielinstanties, maakt dan ook dat er volstrekt geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde biseksualiteit/ homoseksualiteit.

Verder lijkt de laattijdige onthulling van uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit nog ten zeerste bevreemdend gezien de door u aangehaalde en beweerdelijke ernstige vervolgingsfeiten te Gambia, dit ten gevolge van uw voorgehouden seksuele oriëntatie. Zo gaf u aan dat u met D. uw kindertijd zou hebben gespendeerd (cgvs p. 10, 12, 15 en 17), doch op een bepaald moment zou er iets tussen u en D. zijn gebeurd, na de dood van uw vader op 20 juli 2000 – u zou toen aldus 14 jaar oud zijn geweest - zou uw moeder u en D. dan ook van elkaar hebben gescheiden (cgvs p. 18). U vertelde dat uw vader u en D. zou hebben betrapt thuis, dit terwijl jullie seks zouden hebben gehad (cgvs p. 19-20). U beschreef dit voorval als volgt: “Ja, dat was, die dag, ik en D. kwamen van school, de compound was stil, iedereen was in de andere appartementen, onze vader was er niet, moeder niet, broer en andere broers en zussen, ze gingen in de namiddag naar school, bij ons in Gambia, je hebt er die 's ochtends en in de namiddag naar school gaan. We kwamen van de ochtend school, we voelden ons moe, gingen naar de tuin in de mangobomen, we aten ervan. Daarna we gingen naar bed relaxen. We voelden ons moe. We begonnen te spelen met elkaars genitaliën. In dit proces, de intensiteit werd hoger, plotseling, ik realiseerde me dat ik vader er zag staan, ik was bovenop D.. Vader riep en trok me naar achter, hij had een ‘hoe’ bij zich, hij sloeg me ermee op de borst, er kwam bloed uit, hij schreeuwde, andere mensen in het appartement kwamen, ze sloegen ons, mij en D., ze sloegen ons bijna dood, moeder ook, het was zo gek die dag. Vader wou ons doden, de mensen zeiden geef hen een tweede kans, we waren jong, we wisten niet wat we deden, zo zijn we aan de dood ontsnapt. In de avond vergadering in de compound, regels in de compound, we mochten niet meer in isolatie zitten samen, niet meer in privacy of ze doden ons, niet meer in hetzelfde bed slapen, D. in die kamer blijven, ik naar nonkel B. zijn huis, hij had een vrije kamer in zijn huis” (cgvs p. 36). Na deze betrapping door uw vader, zouden andere mensen ook zijn afgekomen en jullie naakt hebben gezien, meer bepaald uw moeder, J. (cfr. oom vaderskant), B. (cfr. oom vaderskant, zie opmerkingen notities infra), L.K. en F. (cfr. beiden familie vaderskant), daarvan zouden er mensen u en D. (met een bezem) hebben geslagen (cgvs p. 36 en 41). U schetste de gevolgen van deze betrapping als volgt: “Ja de gevolgen waren, zwaar geslagen, vader zei hij ging ons doden, andere mensen zoals J., zeiden ze zijn jong, weten niet wat ze doen, tweede kans geven, als ze het nog eens doen, doen wat je wilt doen met hen, al de anderen zeiden, ... maar zij kon hen overtuigen, de vergadering was in de avond, ze zeiden ok we doen een vergadering, allen samen, van de compound, ik en D. in het midden, slechte woorden naar ons gegoooid, ik en D. nooit meer alleen zijn, zo namen ze me weg van een normale kamer naar nonkel B., had een vrij huis daar. D. bleef alleen en ik ook, verschillende appartementen, gescheiden. Vader dood en moeder bracht D. naar zijn familie en ik naar het appartement. We waren wel serieus geslagen, ik denk zelfs nog littekens door vader die me sloeg. Bijna dood geslagen” (cgsv p. 41). **Gezien de door u beweerde ernst van de feiten – namelijk uw vader die u en D. zou hebben betrapt tijdens jullie seksueel contact, waarna uw vader met een ‘hoe’ op uw borst zou hebben geslagen, er bloed zou uit zijn gekomen en u daarna ook door andere familieleden (waaronder uw moeder, J., B., L. K. en F.) (bijna dood) zou zijn geslagen en u er vermoedelijk littekens aan zou hebben overgehouden -, kan men dan ook wederom niet inzien om welke reden u uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit en uw voorgehouden betrapping door uw vader en**

andere familieleden (en buren) en de door u genoemde zware mishandeling door hen ten navolging hiervan, pas in het kader van uw vierde asielaanvraag alhier en aldus maar liefst vijf jaar na uw aankomst te België, voor de allereerste keer zou weten aan te halen. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u volgens uw eigen verklaringen klaarblijkelijk door uw vader zou zijn betrappt na een zeer risicovolle onderneming van uwentwege. Zo gaf u immers zelf aan de deur toen niet te hebben gesloten, u en D. zouden immers niet zo matuur zijn geweest en zouden de deur open hebben gelaten (cgvs p. 39). U stelde verder nog normaliter, indien jullie “het zouden hebben gedaan”, wel de deur te hebben gesloten, doch het zou toen een accident hebben betroffen, jullie zouden niet hebben verwacht dat jullie toen iets zouden doen gezien jullie moe zouden zijn geweest, doch het zou in bed dan toch plots zijn gebeurd, dit zonder de deur te hebben gesloten (cgvs p. 39). U zou dan ook naakt bovenop D. hebben gezeten, seksueel contact hebbend, terwijl uw vader binnen zou zijn gekomen (cgvs p. 36). Dergelijke onvoorzichtigheid van uwentwege – namelijk de deur open latend terwijl u seksueel contact met een man zou hebben gehad -, strookt dan ook allesbehalve met het risico om binnen een homofoob klimaat te worden betrappt en de mogelijke gevolgen dewelke dergelijke betrapting zou kunnen teweegbrengen. Dat u anders wel de deur zou hebben gesloten, doch u hier op snelheid zou zijn gepakt gezien u niet zou hebben voorzien dan seks te zullen hebben, neemt niet weg dat u zich nog steeds in een homofobe maatschappij zoals de Gambiaanse zou hebben bevonden en dat u aldus wel degelijk zeer risicovol gedrag zou hebben gesteld op dat moment, gezien het risico op betrapting nog steeds in dezelfde mate zou hebben bestaan. Het is ten slotte nog bevreemdend dat er tijdens die door u genoemde vergadering ten gevolge van de door u genoemde betrapting – alwaar naar uw mening iedereen van de compound/de gehele familie zoals ooms, tantes en kinderen aanwezig zouden zijn geweest – bepaalde mensen het voor u (en D.) zouden hebben opgenomen en zouden hebben gevraagd om u (en D.) een tweede kans te geven, dit gezien het homofobe karakter van de Gambiaanse samenleving (cgvs p. 36-41). Dit is des te bevreemdend gezien bepaalde buren het naar uw mening ook te weten zouden zijn gekomen – u noemde Y.K., gekend als K., K.K., I.C., N.K. -, en sommigen ervan u dan weer wel zouden hebben willen doden: “Ja K. zei, als ik u zal betrappen met D., hij zou mijn hoofd eraf hakken, ik zei dat is niet waar, niemand heeft me betrappt. Ik zei hem het is niet waar, mensen praten maar. Hij zei hij hoorde dat, ik betrap met D., ik zei dat is niet waar. N.K., K., dat is niet 100 percent zeker, of ze het weten. K. zijn huis is recht tegenover het onze, hij zei hij hoorde het, ik had geluk dat hij er niet was, hij zou ons hoofd eraf hebben gehakt” (cgvs p. 37).

U gaf verder nog aan dat u, na uw eerste seksuele contact (en) met D. in 1999 – cfr. toen u aldus 13 jaar oud zou zijn geweest -, even een relatiepauze met deze jongeman zou hebben gekend ten gevolge van familiale druk (zie supra), waarna u vanaf 2005 tot 2012 terug een relatie met hem zou hebben gehad (cgvs p. 33). Ook in het kader van deze door u aangehaalde lange (zevenjarige) homoseksuele relatie met D. te Gambia kan er nogmaals worden benadrukt dat het zeer bevreemdend lijkt dat u pas in het kader van uw vierde asielaanvraag alhier – en aldus vijf jaar na uw eerste asielaanvraag – uw beweerde bisexualiteit/homoseksualiteit zou aanhalen.

Dat aldus uit uw verklaringen enerzijds zou blijken dat de ontdekking en de aanvaarding van uw beweerde bisexualiteit/homoseksuele geaardheid in Gambia – reeds op uw twaalf-dertienjarige leeftijd – dergelijke grote impact op uw dagdagelijkse leven aldaar zouden hebben gekend, u van 2005 tot 2012 een homoseksuele relatie met een zekere D. zou hebben gekend te Gambia, u tijdens seksueel contact met D. in uw land door uw vader zou zijn betrappt waarna er zich ernstige vervolgingsfeiten – door zowel familieleden als buren – zouden hebben voorgedaan, doch u dan weer anderzijds zou hebben nagelaten om uw beweerde bisexualiteit/homoseksualiteit en de door u genoemde vervolgingsfeiten in dit kader tijdens uw eerste drie asielaanvragen en gedurende een vijftal jaren te vermelden bij de Belgische asielinstanties en u dit pas tijdens uw vierde asielaanvraag alhier zou aanhalen, maakt dan ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde bisexualiteit/homoseksualiteit, waardoor ook uw beweerde relaties met mannen alhier in ernstige mate kunnen worden betwijfeld.

Er kan voor de volledigheid evenwel nog het volgende worden opgemerkt omtrent uw beweerde homoseksuele relatie alhier met M. R. S. M. (cfr. M.) (bijnaam Mi.), meer bepaald van mei 2021 tot 06 februari 2022 (cgsv p. 27), en uw beweerde problemen met uw oom B.M. (cgvs p. 26-27 en 41-42 en 46). U stelde dat uw oom B.M. (vaderskant, zie opmerkingen notities infra) u in juni 2021 hier zou zijn komen bezoeken (cgvs p. 26-27 en 41). Op een bepaald moment zou u met O. (een familielid moederskant) hebben getelefoneerd, hij zou met uw oom B.M. hebben willen praten, waarna u uw telefoon aan uw oom zou hebben gegeven (cgvs p. 42). U zou op een bepaald moment in slaap zijn gevallen, uw oom zou ondertussen berichten en foto's - met uw toenmalige vriend Mi. – hebben ontdekt, uw familie te

Gambia zou door deze oom op de hoogte zijn gebracht, u zou dan ook bij een terugkeer naar Gambia vrezen door uw familie (nonkel B.M., M., F., O. en andere familieleden van de compound) – en de buurtbewoners - te worden gedood (cgvs p. 26-27 en 41-42 en 46). U gevraagd of u niet bang zou zij geweest om uw oom met uw telefoon alleen te laten en ondertussen in slaap te vallen en of dit geen bepaald risico zou hebben ingehouden, stelde u het volgende: “Nee, risico, ik wist niet dat ik in slaap ging vallen, ik dacht ze gaan elkaar gewoon groeten, maar ik dacht niet dat ze zo lang gingen praten, ik dacht niet, wat er gebeurde, dat hij in mijn privacy ging, had ik niet gedacht, niet in rekening gebracht. Ik viel in slaap. Ik dacht niet negatief over hem, ik was zo positief over hem” (cgvs p. 42). **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat het niet is omdat u zich in een ander – en minder homofob – land zoals België zou bevinden, u ineens onvoorzichtig zou moeten worden en u uw telefoon – met berichten en foto’s handelend over uw relatie met Mi. - zomaar zonder enig toezicht aan uw oom zou moeten overhandigen, temeer daar uw oom B. nog steeds deel zou uitmaken van een homofobe maatschappij zoals de Gambiaanse.** Jou gevraagd of je niet normaal een telefoongesprek gewoon zou kunnen stop zetten, zonder automatisch in berichten en foto’s terecht te komen, en waarom uw oom er dan door zou zijn gescrold, stelde u: “Misschien kwam er een bericht binnen via whatsapp, en zag hij de notificatie. En ook, misschien was hij nieuwsgierig wat voor leven ik nu heb. Ik had een accident over zo een soort van leven, dat is mijn eigen perceptie. Wat ik hier doe, nieuwsgierig zijn. Misschien zag hij een notificatie” (cgvs p. 42). **Het lijkt evenwel bevreemdend dat u uw oom nooit zou hebben gevraagd wat hij dan wel precies op uw telefoon zou hebben gezien en dat u enkel aan het gissen zou slaan dat uw oom mogelijks een notificatie of een bericht via whatsapp zou hebben zien binnenkomen.** U gaf verder nog aan dat uw oom B. uw privéberichten en foto’s naar de volgende personen – via whatsapp - zou hebben gestuurd: O. (cfr. familie moederskant), uw broer A., uw zus K., F. (vaderskant), M. (cfr. zoon van L.K., vaderskant) (cgvs p. 42). U gevraagd om welke reden uw oom dit direct naar uw familie zou hebben gestuurd, zonder dit eerst mogelijks met u te bespreken en u hiermee te confronteren, zei u: “Wel, de confrontatie was, de enige confrontatie met me, hij was zo kwaad, emotioneel, al wat hij me zei was ik zag alles, ik kan niet met iemand zijn die zo is, niet mee praten. Ik denk zijn mentaliteit is, hij dacht, in Afrika, zijn perceptie zo sterk, religieus punt, zo begrijp ik hem” (cgvs p. 43). U vervolgde: “Wel, ik denk pfff, doordat hij haatte het, dat kan ik zeggen, hij haatte het, misschien perceptie, kijk wat hij nog steeds doet. Misschien zegt hij de mensen dit was wat hij deed, kijk nu, verifieer het, mijn broer zei me ook het was een gerucht dat ik dit deed, dus, misschien bevestiging, dit doet hij, dit zei ik jullie wat hij aan het doen was” (cgvs p. 43). **Het lijkt evenwel bevreemdend dat u niet alleen zou hebben nagelaten om aan uw oom te vragen wat hij precies zou hebben gezien, doch u ook nooit zou hebben getracht om het te ontkennen.**

Gelet op voorgaande, kan brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

U legt verder nog een brief van uw broer A.M. neer, waarin hij ondermeer refereert naar uw vroegere relatie met D. te Gambia en naar de WhatsApp berichten tussen uzelf en uw voormalige partner Mi. en waarbij hij deze – samen met een foto van u en uw voormalige partner – toevoegt. U zou dit zelf aan uw broer hebben gevraagd, zodat u zou kunnen zien dat uw familie te Gambia wel degelijk effectief alles zou hebben gekregen – via uw oom B. – en bekeken (cgvs p. 44). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat, hoewel u uw biseksuele/homoseksuele geaardheid en uw beweerdte vrees voor vervolging te Gambia in dit kader gezien voorgaande allesbehalve aannemelijk wist te maken, dergelijke brief van uw broer, WhatsApp berichten tussen uzelf en uw voormalige partner en een foto van uzelf met deze partner een uiterst gesolliciteerd karakter bevatten en allesbehalve een bewijs weten te vormen voor uw voorgehouden seksuele oriëntatie, laat staan dat uw familie te Gambia op de hoogte zou zijn van uw beweerdte relatie met een man alhier en u hierdoor vervolging zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar uw land. Ook de brief van uw voormalige partner d.d. 29 november 2021 (en zijn identiteitskaart) bevat een gesolliciteerd karakter, dergelijk document – stellend dat hij een relatie met u zou hebben gehad sedert zes maanden, jullie met elkaar zouden bellen en hij soms naar Roeselare en u soms naar Oostende zou komen en u eventueel op zijn adres zou kunnen komen wonen – dient te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen over uw beweerdte biseksuele/homoseksuele geaardheid en relaties, wat allesbehalve het geval bleek. De DHL-enveloppe toont dan weer louter aan dat A.M. u bepaalde stukken op 10 december 2021 zou hebben opgestuurd.

U wenste ten slotte nog de volgende correcties aan de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27 september 2022 aan te brengen. De staatsgreep in Banjul zou op 22 juli 1994 in plaats van op 26 juli 1994 plaats hebben gevonden (cgvs p. 12).

Uzelf en D. zouden samen naar het bos in plaats van naar de bus zijn gegaan (cgvs p. 12). U zou zijn gescheiden van J.S. rond 2021, na uw interview, in plaats van ergens in 2020 (cgvs p. 22). U zou Dudabah verder nog willen corrigeren naar Dutaba (cgvs p. 13). U wenste te benadrukken dat M.J. de grote baas van de "Jabar Drugstore" zou zijn geweest (cgvs p. 16). U vulde nog verder aan dat u en D. geen emmer zouden hebben genomen doch naar de badkamer zouden zijn gegaan, jullie met elkaar zouden zijn blijven spelen tot de seks zou zijn gebeurd, u zou hem vast hebben genomen (dichtbij de penis), dat zou jullie eerste keer seks zijn geweest, u zou verder ook uw penis nog langs zijn kont in plaats van langs zijn rug hebben gedaan (cgvs p. 30). U stelde verder nogmaals dat u in uw vrije tijd naar het bos en niet naar de bus zou zijn gegaan, ook in 1999 zouden uzelf en D. terug van het bos (ipv van de bus) zijn gekomen (cgvs p. 16 en 30). U verbeterde verantwoordelijke nog naar vertegenwoordelijke, waarmee u vermoedelijk vertegenwoordiger bedoelde, u zou verder niet hebben geweten wie er uw vrouw zou hebben gerepresenteerd, het zou haar vader kunnen geweest zijn (cgvs p. 24). U zou Mi. verder nog hebben ontmoet op de wekelijkse markt en u corrigeerde zijn achternaam nog naar M., u zou deze naam moeilijk kunnen uitspreken (cgvs p. 27). U wenste verder nog toe te voegen bij "toen oorlog kwam" dat u dit niet zou hebben gezegd en u benadrukte nog dat u zei soms het gevoel te hebben een homo te zijn (cgvs p. 31). U corrigeerde het jaar 2002 nog naar 2000, uw vader zou bij de betrapting hebben gezegd Alahu Akbar, verder zouden mensen het misschien hebben geweten maar u zou niet zeker zijn geweest, u zou dit enkel hebben vermoed, u zou niet zeker hebben geweten of K.K., I.C. en N.K. het zouden hebben geweten, K.B. (ipv K.) zou er wel met u over hebben gepraat, hij zou er u immers mee hebben geconfronteerd en u dood hebben gewild indien hij u zou betrappen (cgvs p. 36). U zou verder D. niet meer hebben gezien sedert februari 2012, na 2015 zou u hem niet meer hebben gehoord (cgvs p. 38). U vulde de "100" verder nog aan met "100%" (cgvs p. 39). Uw oom B. zou verder nog hebben gezegd dat hij niet bij iemand zou kunnen zijn die haram zou zijn, u zou een haram persoon zijn (cgvs p. 41). U zou ook nooit uw gevoelens tegen T. hebben verteld omdat u het niet zou hebben vertrouwd om dit te vertellen (cgvs p. 33). U zou verder ook niet zeker zijn of uw moeder het voorval tegen D. zijn familie zou hebben verteld (cgvs p. 37). B.M. zou dan weer de broer van uw vader in plaats van uw moeder zijn (cgvs p. 40). U zou het verder tegen A. (ipv tegen B.) hebben kunnen vertellen, uw broer zou in oktober 2021 ipv 2011 de brief hebben opgesteld (cgvs p. 43). U zou via Badoo ten slotte via de "search engine" kunnen kiezen voor vrouwen of mannen, dat zou u dan ook hebben gedaan (cgvs p. 43). Deze correcties doen echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u uw biseksuele geaardheid volstrekt niet aannemelijk heeft gemaakt en dat uw seksuele geaardheid bijgevolg niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de volgende schendingen aan:

*“Schending art. 57/6/2 Vreemdelingenwet
Schending artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet
Schending materiële motiveringsplicht
Schending zorgvuldigheidsbeginsel”.*

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“II.1.1. Art. 57/6/2 Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[...]

De verzoekende partij heeft bij haar huidige aanvraag durven spreken over haar geaardheid en haar aantrekking tot zowel mannen als vrouwen.

Verwerende partij hecht echter geen geloof aan de biseksuele geaardheid van verzoekende partij en stelt ondermeer het volgende:

[...]

Verwerende partij maakt een karikatuur van de geaardheid van verzoekende partij in de veronderstelling dat verzoekende partij zou moeten kunnen aangeven of zij meer tot mannen of vrouwen aangetrokken is. Verzoekende partij kan hier geen sluitend antwoord op geven. Sommige relaties met mannen duurden langer dan de relaties met vrouwen, maar verzoekende partij kan zich niet als homoseksueel bestempelen, gezien zij ook nog aangetrokken is tot vrouwen en ook met hen relaties aangaat. Het is aldus niet zo zwart wit als verwerende partij doet uitschijnen. Op momenten in haar leven dat verzoekende partij samen is met een man, voelt zij zich ‘eerder homoseksueel’ omdat zij op dat ogenblik alleen oog heeft voor haar mannelijke partner. Het is echter niet zo dat zij relaties met vrouwen helemaal heeft afgeschreven.

II.1.2 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[...]

Verzoekende partij probeert de relaties met vrouwen in Gambia helemaal niet te minimaliseren, maar wel te kaderen en verwerende partij toe te laten zich in te leven in de leefwereld waarin zij als biseksuele man diende te (over)leven. Zoals zij sinds het begin verklaarde, heeft zij een gearrangeerd huwelijk gehad van 8 jaar die door haar moeder was geregeld. Verzoekende partij was niet verliefd op deze vrouw, maar heeft gedaan wat cultureel van haar verwacht werd. Ook de andere relaties die zij aanging met vrouwen in haar land waren eerder cultureel ingegeven, waarmee verzoekende partij niet wil zeggen dat zij hier in gedwongen werd. Zij koos deze vrouwen zelf, maar het is niet zo dat zij in Gambia haar zelf kon zij een vrij een relatie kon aangaan met een man. Met een van haar partners, Ma., had zij zelfs geen seksuele relatie omdat zij fysiek niet aangetrokken was tot haar, maar zij op papier wel een goede match was met haar en een ‘goede vrouw’ volgens Gambiaanse standaarden.

II.1.3 Verwerende partij gaat als volgt verder:

[...]

Verzoekende partij heeft niet eerder gesproken over haar geaardheid omdat er altijd een taboe rond hing en zij – na de eerste keer dat zij betraapt was geweest met D. – zwaar mishandeld was geweest door haar vader, maar dat zij haar erna een tweede kans gaven en het staken op haar jeugdige leeftijd. Gezien zij later met een vrouw trouwde en relaties had met vrouwen, bestempelde haar familie het voorval met D. als een ‘jeugdzonde’. Pas nadat haar oom B. ontdekte dat verzoekende partij in België seksuele relaties had met een man en dit ook rond vertelde aan de familie, werd zij door iedereen uit gespuwd en dreigt ze vermoord te worden door haar eigen familie omwille van haar geaardheid. Verzoekende partij ontdekte reeds op een zeer jonge leeftijd dat zij ook aangetrokken was tot mannen en had een seksuele relatie met D.. Echter, door de cultuur waarin zij opgroeide voelde zij zich enorm slecht omwille van haar aantrekking tot mannen, alsof zij iets verkeerd deed. Verzoekende partij heeft herhaaldelijk aangegeven dat haar geaardheid nooit aanvaard zou worden door de ‘society’ en zij voelde niet de nood om over een dergelijk persoonlijk en gevoelig onderwerp eerder te praten tijdens haar vorige asielaanvragen omdat haar geaardheid niet de reden van haar vlucht uit Gambia vormde. Het is pas jaren later, de recente ontdekking door haar oom van de geaardheid van verzoekende partij, dat zij dit niet langer verborgen kan houden en hierdoor ook gevaar loopt op onmenselijke en vernederende behandeling in Gambia. Zij zal immers geen derde kans krijgen van haar familie en wordt gezien als het zwarte schaap die de hele familie ten schande heeft gebracht.

Verwerende partij focust zich doorheen de volledige beslissing op de laattijdige outing van verzoekende partij in België en heeft op geen enkel ogenblik de verklaringen van verzoekende partij ten gronde onderzocht.

II.1.4. Over de relaties van verzoekende partij in België en de ontdekking door haar oom stelt verwerende partij het volgende:

[...]

Het is achteraf natuurlijk makkelijk om aan 'risico inschatting te doen' en te stellen dat verzoekende partij voorzichtiger had moeten omgaan met haar GSM. Echter, zij heeft er nooit bij stil gestaan, dat haar oom de GS voor iets anders zou gebruiken dan louter om te bellen. Zij weet ook niet hoe haar oom ertoe is gekomen om naar haar foto's en berichten te kijken (was het uit nieuwsgierigheid, kwam er net een whatsapp bericht binnen, had hij reeds een vermoeden en wilde hij het controleren,...), maar zij kon moeilijk weigeren aan haar oom om met haar GSM te bellen, dat zou nog meer argwaan gewekt hebben en bovendien zou dit erg onrespectvol over gekomen zijn.

De redenering en motivering van verwerende partij gaat dan ook niet op.

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij in de thans bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. (RvS januari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr 154.954) dit beginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002,nr. 107. 624)

Verzoekende partij meent dat – in het licht van de nieuwe verklaringen en de door haar voorgelegde stukken – haar geaardheid en haar vrees ten aanzien van Gambia ontegensprekelijk vast staat.

Er werden nu immers wel degelijk elementen overgemaakt die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of het statuut van subsidiaire bescherming!

Artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet werd aldus tevens geschonden doordat verwerende partij te snel de conclusie getrokken heeft dat de aangebrachte nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, dan wel voor subsidiaire bescherming, hetgeen nochtans de essentie van haar onderzoek cf. art. 57/6/2 Vreemdelingenwet uitmaakt.

II.1.5. In die zin werden art. 57/6/2 Vreemdelingenwet, het beginsel van de materiële motiveringsplicht, artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet evenals de materiële motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

5. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *“LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid”*, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnr. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van de Richtlijn 2013/32.

In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans mutatis mutandis werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

6. Verzoeker verklaart in zijn huidige vierde verzoek om internationale bescherming dat hij bi/homoseksueel is en dat zijn familie in Gambia op de hoogte is van zijn (intussen afgelopen) homoseksuele relatie in België, waardoor hij bij terugkeer gevaar zou lopen. Hij legt dienaangaande de volgende stukken neer: een brief van zijn broer A.M., WhatsApp-berichten tussen verzoeker en zijn voormalige partner M. R. S. M. (*cfr.* M.) (bijnaam Mi.), een foto van verzoeker met zijn voormalige partner, een brief van 29 november 2021 van zijn voormalige partner en diens identiteitskaart en een DHL-enveloppe.

7. Verzoekers verklaringen en voorgelegde stukken zijn echter geen nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt, gelet op wat volgt.

8. Verzoeker heeft nagelaten zijn bi/homoseksualiteit te vermelden bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming van 24 mei 2017 alsook bij zijn tweede verzoek op 7 november 2019.

Bij het indienen van zijn derde verzoek - dat uiteindelijk werd afgesloten met een beëindiging van behandeling omdat verzoeker geen gehoor gaf aan de uitnodiging voor het persoonlijk onderhoud - maakte verzoeker plots wél melding van een homoseksuele relatie met Mi. en van de ontdekking hiervan door zijn oom in juni 2021, maar hij diende dit verzoek slechts in op 24 december 2021, zijnde zes maanden nadat zijn familie zijn beweerde homoseksuele relatie ontdekt zou hebben. Verzoekers langdurig wachten, zijn kennis van de procedures inzake verzoeken om internationale bescherming mede in acht genomen, is een indicatie voor de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

9. Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Gambiaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich reeds op twaalfjarige leeftijd aangetrokken voelde tot mannen, op dertienjarige leeftijd een eerste seksueel contact had met een andere jongen, vervolgens met deze jongen twee keer een relatie had (de laatste keer van 2005 tot 2012) en dat verzoeker hierdoor als tiener zelfs een keer ernstig in de problemen kwam met zijn familie en bureu.

Het verzoekschrift haalt aan dat hij zijn geaardheid niet vermeldde bij zijn vorige verzoeken omdat het niet de reden van zijn vlucht uit Gambia vormde en het pas door de recente ontdekking door zijn oom is dat hij dit niet langer verborgen kan houden en hierdoor gevaar loopt op onmenselijke en vernederende behandeling in Gambia. Te deze blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud zelf melding maakte van ernstige problemen die hij als tiener gekend zou hebben in Gambia omwille van zijn seksuele geaardheid, alsook van de heersende homofobie in de Gambiaanse samenleving. Ook in het verzoekschrift wordt gesteld dat hij in Gambia reeds zwaar mishandeld was geweest nadat hij betrapt werd tijdens seks met een andere jongen en dat zijn geaardheid nooit aanvaard zou worden door de Gambiaanse 'society'.

Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker deze vrees niet aanhaalde tijdens zijn eerste twee asielprocedures. Hij kreeg immers sinds 2017 herhaaldelijk de gelegenheid om uiteen te zetten waarom hij niet naar Gambia kon terugkeren, ook al was het niet de directe aanleiding voor zijn vlucht (*"Wat vreest u bij terugkeer in uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren? [...] Hebt u naast deze door u aangehaalde problemen nog problemen gehad met: a) Ux autoriteiten? B) Medeburgers? C) Problemen van algemene aard?"*, vragenlijst CGVS 6 juni 2017; *"Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw internationale bescherming aan?"*, verklaring volgend verzoek 13 maart 2020).

10. Aangaande zijn relaties in Gambia, beweerde verzoeker in het kader van zijn huidige vierde verzoek om internationale bescherming enerzijds dat hij minder contact had met vrouwen, dat hij niet buiten mocht gaan van zijn vader en dat hij enkel van school naar huis mocht (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 27 september 2022, p. 30), om dan vervolgens te verklaren dat hij in Gambia gehuwd was met J.S., van 2012 tot 2020, en met haar twee kinderen kreeg (notities 27 september 2022, p. 22-23), dat hij ook nog geïnteresseerd was geweest in een vrouw genaamd M.B. (notities 27 september 2022, p. 30-31) en dat hij ook nog een vriendin genaamd Ma.Ba. had (notities 27 september 2022, p. 30).

De uitleg in het verzoekschrift - met name dat het huwelijk gearrangeerd was en dat zijn andere relaties met vrouwen *"eerder cultureel ingegeven"* waren - doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zijn sociaal/relatieel leven in Gambia aanvankelijk probeerde te minimaliseren. Verzoeker kan ook niet verklaren waarom hij er zelf voor koos om een relatie aan te gaan met Ma.Ba. indien de interesse in vrouwen volgens hem *"gedwongen"* was (notities 27 september 2022, p. 30). Waar hij tijdens het persoonlijk onderhoud van 27 september 2022 plots beweerde dat Ma.Ba. niet meer dan een gewone vriendin was en hij in het verzoekschrift thans stelt dat deze relatie niet seksueel was, dient te worden opgemerkt dat verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek Ma.Ba. meermaals vermeldde als zijn 'girlfriend'.

Verzoekers verklaringen over zijn gevoelens voor en relaties met vrouwen in Gambia zijn niet coherent en ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn relaas.

11. Verzoekers verklaringen over het incident in Gambia in 1999 waar hij door zijn vader betrapt werd met een andere man en de hierop volgende mishandeling zijn niet geloofwaardig.

Verzoeker stelde dat hij betrappt werd omdat hij de deur had open gelaten terwijl hij seksueel contact had met een man, in de compound waar ook andere familieleden woonden. Dit is uiteraard geheel onaannemelijk riskant gedrag gezien het risico om binnen het homofobe Gambiaanse klimaat te worden betrappt en de mogelijke gevolgen die een dergelijke betrapting zou kunnen teweegbrengen.

De Raad sluit zich bij gebreke aan nuttig en concreet verweer aan bij de navolgende motivering in de bestreden beslissing:

“Verder lijkt de laattijdige onthulling van uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit nog ten zeerste bevreemdend gezien de door u aangehaalde en beweerdelijke ernstige vervolgingsfeiten te Gambia, dit ten gevolge van uw voorgehouden seksuele oriëntatie. Zo gaf u aan dat u met D. uw kindertijd zou hebben gespendeerd (cgvs p. 10, 12, 15 en 17), doch op een bepaald moment zou er iets tussen u en D. zijn gebeurd, na de dood van uw vader op 20 juli 2000 – u zou toen aldus 14 jaar oud zijn geweest - zou uw moeder u en D. dan ook van elkaar hebben gescheiden (cgvs p. 18). U vertelde dat uw vader u en D. zou hebben betrappt thuis, dit terwijl jullie seks zouden hebben gehad (cgvs p. 19-20). U beschreef dit voorval als volgt: “Ja, dat was, die dag, ik en D. kwamen van school, de compound was stil, iedereen was in de andere appartementen, onze vader was er niet, moeder niet, broer en andere broers en zussen, ze gingen in de namiddag naar school, bij ons in Gambia, je hebt er die 's ochtends en in de namiddag naar school gaan. We kwamen van de ochtend school, we voelden ons moe, gingen naar de tuin in de mangobomen, we aten ervan. Daarna we gingen naar bed relaxen. We voelden ons moe. We begonnen te spelen met elkaars genitaliën. In dit proces, de intensiteit werd hoger, plotseling, ik realiseerde me dat ik vader er zag staan, ik was bovenop D.. Vader riep en trok me naar achter, hij had een ‘hoe’ bij zich, hij sloeg me ermee op de borst, er kwam bloed uit, hij schreeuwde, andere mensen in het appartement kwamen, ze sloegen ons, mij en D., ze sloegen ons bijna dood, moeder ook, het was zo gek die dag. Vader wou ons doden, de mensen zeiden geef hen een tweede kans, we waren jong, we wisten niet wat we deden, zo zijn we aan de dood ontsnapt. In de avond vergadering in de compound, regels in de compound, we mochten niet meer in isolatie zitten samen, niet meer in privacy of ze doden ons, niet meer in hetzelfde bed slapen, D. in die kamer blijven, ik naar nonkel B. zijn huis, hij had een vrije kamer in zijn huis” (cgvs p. 36). Na deze betrapting door uw vader, zouden andere mensen ook zijn afgekomen en jullie naakt hebben gezien, meer bepaald uw moeder, J. (cfr. oom vaderskant), B. (cfr. oom vaderskant, zie opmerkingen notities infra), L.K. en F. (cfr. beiden familie vaderskant), daarvan zouden er mensen u en D. (met een bezem) hebben geslagen (cgvs p. 36 en 41). U schetste de gevolgen van deze betrapting als volgt: “Ja de gevolgen waren, zwaar geslagen, vader zei hij ging ons doden, andere mensen zoals J., zeiden ze zijn jong, weten niet wat ze doen, tweede kans geven, als ze het nog eens doen, doen wat je wilt doen met hen, al de anderen zeiden, ... maar zij kon hen overtuigen, de vergadering was in de avond, ze zeiden ok we doen een vergadering, allen samen, van de compound, ik en D. in het midden, slechte woorden naar ons gegoooid, ik en D. nooit meer alleen zijn, zo namen ze me weg van een normale kamer naar nonkel B., had een vrij huis daar. D. bleef alleen en ik ook, verschillende appartementen, gescheiden. Vader dood en moeder bracht D. naar zijn familie en ik naar het appartement. We waren wel serieus geslagen, ik denk zelfs nog littekens door vader die me sloeg. Bijna dood geslagen” (cgsv p. 41). **Gezien de door u beweerde ernst van de feiten – namelijk uw vader die u en D. zou hebben betrappt tijdens jullie seksueel contact, waarna uw vader met een ‘hoe’ op uw borst zou hebben geslagen, er bloed zou uit zijn gekomen en u daarna ook door andere familieleden (waaronder uw moeder, J., B., L. K. en F.) (bijna dood) zou zijn geslagen en u er vermoedelijk littekens aan zou hebben overgehouden -, kan men dan ook wederom niet inzien om welke reden u uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit en uw voorgehouden betrapting door uw vader en andere familieleden (en burens) en de door u genoemde zware mishandeling door hen ten navolging hiervan, pas in het kader van uw vierde asielaanvraag alhier en aldus maar liefst vijf jaar na uw aankomst te België, voor de allereerste keer zou weten aan te halen. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u volgens uw eigen verklaringen klaarblijkelijk door uw vader zou zijn betrappt na een zeer risicovolle onderneming van uwentwege.** Zo gaf u immers zelf aan de deur toen niet te hebben gesloten, u en D. zouden immers niet zo matuur zijn geweest en zouden de deur open hebben gelaten (cgvs p. 39). U stelde verder nog normaliter, indien jullie “het zouden hebben gedaan”, wel de deur te hebben gesloten, doch het zou toen een accident hebben betroffen, jullie zouden niet hebben verwacht dat jullie toen iets zouden doen gezien jullie moe zouden zijn geweest, doch het zou in bed dan toch plots zijn gebeurd, dit zonder de deur te hebben gesloten (cgvs p. 39). U zou dan ook naakt bovenop D. hebben gezeten, seksueel contact hebbend, terwijl uw vader binnen zou zijn gekomen (cgvs p. 36). **Dergelijke onvoorzichtigheid van uwentwege – namelijk de deur open latend terwijl u seksueel contact met een man zou hebben gehad -, strookt dan ook allesbehalve met het risico om binnen een homofob klimaat te worden betrappt en de mogelijke gevolgen dewelke dergelijke betrapting zou kunnen teweegbrengen.**

Dat u anders wel de deur zou hebben gesloten, doch u hier op snelheid zou zijn gepakt gezien u niet zou hebben voorzien dan seks te zullen hebben, neemt niet weg dat u zich nog steeds in een homofobe maatschappij zoals de Gambiaanse zou hebben bevonden en dat u aldus wel degelijk zeer risicovol gedrag zou hebben gesteld op dat moment, gezien het risico op betrapting nog steeds in dezelfde mate zou hebben bestaan. Het is ten slotte nog bevreemdend dat er tijdens die door u genoemde vergadering ten gevolge van de door u genoemde betrapting – alwaar naar uw mening iedereen van de compound/de gehele familie zoals ooms, tantes en kinderen aanwezig zouden zijn geweest – bepaalde mensen het voor u (en D.) zouden hebben opgenomen en zouden hebben gevraagd om u (en D.) een tweede kans te geven, dit gezien het homofobe karakter van de Gambiaanse samenleving (cgvs p. 36-41). Dit is des te bevreemdend gezien bepaalde burens het naar uw mening ook te weten zouden zijn gekomen – u noemde Y.K., gekend als K., K.K., I.C., N.K. -, en sommigen ervan u dan weer wel zouden hebben willen doden: “Ja K. zei, als ik u zal betrappen met D., hij zou mijn hoofd eraf hakken, ik zei dat is niet waar, niemand heeft me betrappt. Ik zei hem het is niet waar, mensen praten maar. Hij zei hij hoorde dat, ik betrapt met D., ik zei dat is niet waar. N.K., K., dat is niet 100 percent zeker, of ze het weten. K. zijn huis is recht tegenover het onze, hij zei hij hoorde het, ik had geluk dat hij er niet was, hij zou ons hoofd eraf hebben gehakt” (cgvs p. 37).

U gaf verder nog aan dat u, na uw eerste seksuele contact (en) met D. in 1999 – cfr. toen u aldus 13 jaar oud zou zijn geweest -, even een relatiepauze met deze jongeman zou hebben gekend ten gevolge van familiale druk (zie supra), waarna u vanaf 2005 tot 2012 terug een relatie met hem zou hebben gehad (cgvs p. 33). Ook in het kader van deze door u aangehaalde lange (zevenjarige) homoseksuele relatie met D. te Gambia kan er nogmaals worden benadrukt dat het zeer bevreemdend lijkt dat u pas in het kader van uw vierde asielaanvraag alhier – en aldus vijf jaar na uw eerste asielaanvraag – uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit zou aanhalen.

Dat aldus uit uw verklaringen enerzijds zou blijken dat de ontdekking en de aanvaarding van uw beweerde biseksuele/homoseksuele geaardheid in Gambia – reeds op uw twaalf-dertienjarige leeftijd – dergelijke grote impact op uw dagdagelijkse leven aldaar zouden hebben gekend, u van 2005 tot 2012 een homoseksuele relatie met een zekere D. zou hebben gekend te Gambia, u tijdens seksueel contact met D. in uw land door uw vader zou zijn betrappt waarna er zich ernstige vervolgingsfeiten – door zowel familieleden als burens – zouden hebben voorgedaan, doch u dan weer anderzijds zou hebben nagelaten om uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit en de door u genoemde vervolgingsfeiten in dit kader tijdens uw eerste drie asielaanvragen en gedurende een vijftal jaren te vermelden bij de Belgische asielinstanties en u dit pas tijdens uw vierde asielaanvraag alhier zou aanhalen, maakt dan ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit, waardoor ook uw beweerde relaties met mannen alhier in ernstige mate kunnen worden betwijfeld.”

Gelet op de beschrijving en de gevolgen van de vermeende feiten is het niet aannemelijk dat verzoeker hiervan geen melding maakte tijdens zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

12. In die zin is ook de door verzoeker gegeven versie van de feiten in België, met name dat verzoeker zijn gsm aan zijn oom gaf en hij vervolgens in slaap viel waardoor zijn oom toegang had tot foto's en berichten waaruit zijn homoseksuele relatie met M.R.S.M. kon blijken, evenmin aannemelijk.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker er niet bij stilstond dat zijn oom de gsm voor iets anders zou gebruiken dan louter om te bellen en dat hij moeilijk kon weigeren om zijn oom met de gsm te laten bellen, omdat dit argwaan gewekt zou hebben en erg onrespectvol overgekomen zou zijn. Deze argumentatie kan echter geenszins verklaren waarom verzoeker - die wist hoe homofoob zijn familie is - het risico neemt om de oom zijn gsm te geven, vervolgens in slaap te vallen en zijn oom zodoende zonder toezicht toegang te verschaffen tot zijn berichten en foto's. Hierbij voegt zich de terechte vaststelling in de bestreden beslissing die stelt: ***“Het lijkt evenwel bevreemdend dat u uw oom nooit zou hebben gevraagd wat hij dan wel precies op uw telefoon zou hebben gezien en dat u enkel aan het gissen zou slaan dat uw oom mogelijks een notificatie of een bericht via whatsapp zou hebben zien binnenkomen.”***

Een dergelijk risicovol gedrag kan wel degelijk bezwaarlijk verzoend worden met verzoekers bewering sinds zijn tienerjaren gebukt te gaan onder de angst dat zijn (Gambiaanse) omgeving zou ontdekken dat hij homoseksuele relaties heeft.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in het kader van zijn huidige verzoek neergelegde documenten (een brief van zijn broer A.M., WhatsApp-berichten tussen

verzoeker en zijn voormalige partner M. R. S. M. (cfr. M.) (bijnaam Mi.), een foto van verzoeker met zijn voormalige partner, een brief van 29 november 2021 van zijn voormalige partner en diens identiteitskaart en een DHL-enveloppe), zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS